

burde nægte denne Understøttelse i Fremtiden, men at der burde gives en fast bestemt Regel derfor, hvilken Regel skulde gaae ud paa, at de enkelte Private ikke skulde have Understøttelse til Træplantning, medmindre private Foreninger eller Amtsraad lgave dem et vist Bidrag. Nu er altsaa Ministeriet bundet til denne Betingelse, hvad de 500 Rb. angaaer; men, opfyldes denne Betingelse af nogle af de tidligere Indstillede, saa have de vel ingen Hjemmel i Finantsloven, men Ministeren kan da tilstaae dem den omspurgte Bevilling, forsaavidt den nævnte Betingelse er tilstede. Saaledes er Forholdet.

Jessen: Det er umuligt, at nogen Rigsdagsmand kunde føre Klage over, at et høitaget Ministerium tager saa meget Hensyn som muligt til hvad der fra Forhandlingerne i Rigsdagen kan abstraheres at være den egentlige Mening af en Bevilling. Næst at takke for den velvillige Dplysning, som er meddeelt af den høitærede Indenrigsminister, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg saa meget mere paaskjønner denne Lendents til at rette sig efter Forhandlingerne og derefter bestemme Bemyndigelsens Omfang, som jeg dog ingenlunde er overbevist om, at et Ministerium, der havde en anden Anskuelse, og der alene holdt sig til Lovens Bogstav og Ord, vilde derved kunne paadrage sig Ansvar, og jeg paaskjønner den, uagtet jeg nærer den Formening, at det for den Sags Fremme, som man vil befordre ved de heromhandlede Bevillinger, vilde have været i og for sig hensigtsmæssigt og gavnligt, om Regjeringens oprindelige Forslag var blevet uforandret vedtaget. Ogsaa troer jeg, at hvad der kan henføres til et vist Villighedsbegreb, vilde dermed være blevet bedre tilfredsstillt. De, som nu neppe kunne faae de dem af Ministeren tiltænkte Understøttelser, fordi de ikke kunne opfylde den stillede Betingelse, have haft Anledning til at nære Haab om, at de vilde blive dem bevilgede, og de havde maaskee ikke Alle begyndt med deres Anlæg, dersom de ikke havde næret dette Haab. Det er dog efter min Mening at gaae Ministerens Afgang til at stifte Gavn i saadanne Retninger vel nær, naar der ikke tages Hensyn til saadanne be-

tingede Løfter, som ved disse Leiligheder have fundet Sted. Hvad Hensigtsmæssigheden angaaer, kan blandt Mere bemærkes, at de paagjældende Planteskoler ere beliggende paa meget passende Steder, saasom i det vestligste Jylland og langt oppe i Salling m. v., hvor det just var om at gjøre at faae Plantninger i Gang.

Jeg skal tillade mig at udtale det Ønske, at det denne Gang Vedtagne ikke maatte blive taget for aldeles tilstrækkeligt Motiv til eftertidig gaansse at afholde sig fra at indrømme Understøttelse til enkelte Private, som her næst maatte blive fundede at anlægge Planteskoler, at man altsaa ikke udelukkende vil holde sig til kun at understøtte saadanne Planteskoler, som enten ere anlagte af eller tillige understøttede af Amtsraad eller private Foreninger. Derhos skal jeg villig erkjende, at det anlydende Kriterium er brugbart indenfor visse Grændser, nemlig et Kriterium for, at Trangen til Planteskole allerede er følt paa det givne Sted, at der ikke er Planter nok til at tilfredsstille alle dem, som allerede have Lyst til at anlægge Plantager. Men naar man vil søge at fremme denne Sag, er det ikke nok at tilfredsstille den Trang, som allerede tydeligt har viist sig; man maa fremkalde Trangen, og dette gjør man derved, at man anlægger en Planteskole; naar Planterne først ere komne tilstede, blive de ganske vist ogsaa brugte; de gaae ikke tilspilde; Folk faae Lyst til at plante, naar de see, at der er Noget at plante med, og dette kan den enkelte private Mand ligesaa godt bevirke som Amtsraad eller Foreninger.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fred man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 8 (See Anhang, Sp. 602)

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Derefter sattes Lovforslagets § 9, som angaaer Justitsministeriet, under Forhandling, og da Ingen ønskede at ytre sig, under Afstemning, hvorved

saamme (See Anhang, Sp. 602) vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.